

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/90/2014
Identifikačné číslo spisu: 1012200758
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012200758.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a z členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, IČO: 31 303 862, so sídlom Tulčák č. 310, zastúpený advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Štúrova č. 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2956/2012-2.2 zo dňa 08. februára 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/105/2012-73 zo dňa 07. augusta 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/105/2012-73 zo dňa 07. augusta 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2956/2012-2.2 zo dňa 08.02.2012 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie (bývalého Krajského úradu životného prostredia v Prešove) č. 1/2011/01104-015/KM-R zo dňa 29.09.2011, ktorým bola povolená výnimka zo zákazu ustanoveného podľa § 16 ods. 1 písm. b/ a písm. f/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z. z.“). Výnimky boli povolené pre žiadateľa Lesy Slovenskej republiky, š.p., Námestie SNP 8, Banská Bystrica v súvislosti s vykonaním náhodnej ťažby. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že správne orgány sa vecou riadne zaoberali. Pred vydaním rozhodnutia si zabezpečili všetky právne relevantné podklady a v ich rozhodnutiach vyjadrené uváženie o potrebe zásahu do územia podliehajúceho piatemu stupňu ochrany a tým prívolenie v podobe výnimky zo zákazov podľa zákona o ochrane prírody

nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom. Ďalej uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu je jeho obsahovou náležitosťou, ktorá plní viacero funkcií. Jednak má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a jednak o zákonnosti jeho rozhodnutia. Hodnotenie dôkazov je v rámci preskúmaného konania ovládané zásadou voľného hodnotenia dôkazov ako procesu, pri ktorom na základe logických úsudkov a zvážení všetkých dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia, a preto skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia, ako sa vyhodnotili vykonané dôkazy, ako aj hodnotenie týchto dôkazov. K tejto svojej povinnosti je správny orgán limitovaný len všeobecnými vymedzeniami zákonných podmienok, ktoré predstavujú hranicu voľnej úvahy. Pokiaľ žalovaný odôvodnil svoje rozhodnutie s poukazom na prvostupňové rozhodnutie, s ktorým sa stotožnil, nie je dôvod považovať takéto rozhodnutie za nepreskúmateľné, pokiaľ takýmto nedostatkom netrpí aj prvostupňové rozhodnutie. Krajský súd konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie podrobne a zrozumiteľne vysvetľuje, aké podklady boli pred vydaním rozhodnutia zadovážené, aké boli vyjadrenia účastníkov konania a ako sa s nimi správny orgán vysporiadal, ako hodnotil skutkový stav a aké ustanovenia právnych predpisov na vec aplikoval. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že žalobu bolo potrebné zamietnuť, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v medziach zákona a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného aj prvostupňové rozhodnutie zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil na náhradu trovy konania. Rozsudok krajského súdu považoval žalobca za nesprávny z dôvodov, uvedených v ustanovení § 205 ods. 1 písm. a/ (zrejme mal na mysli odsek 2) a § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Namietal procesné pochybenie v postupe správneho orgánu, ktorý zaslal oboznámenie s podkladmi rozhodnutia len žalobcovi samotnému. Ďalej namietal vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, neidentifikovanie územia, na ktorom sa výnimka povolila parcelnými číslami, ale len JPRL a nedostatok odôvodnenia rozhodnutia žalovaného.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť. Uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že bol ako účastník konania ukrátený na svojich právach konať prostredníctvom právnej zástupkyne a že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, pričom podrobne popísal procesný postup a zdôraznil, že postupom správnych orgánov nedošlo k porušeniu práv žiadneho účastníka konania, keďže prvostupňový správny orgán umožnil vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a krajský súd dal v odôvodnení rozsudku odpoveď na všetky otázky, ktoré považoval za relevantné. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že z rozhodnutí správnych orgánov nemožno identifikovať ako bol posúdený záujem na ochrane prírody pri povoľovaní výnimky. Uviedol, že povolenie výnimky zo zákazov ustanovených v rámci podmienok územnej ochrany nie je podmienené určením dotknutého územia parcelnými číslami.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že na základe žiadosti žiadateľa - štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky zo dňa 14.07.2011 bývalý Krajský úrad životného prostredia v Prešove ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 1/2011/01104-015/KM-R zo dňa 29.09.2011 v časti výroku A. nepovolil výnimku zo zákazov ustanovenia § 16 ods. 1 písm. b/ a f/ zákona č. 543/2002 Z. z., čiže nepovolil zasiahnuť do lesných porastov a poškodiť vegetačný a pôdny kryt a rušiť pokoj a ticho v JPRL č. 121 a 118A v lesnom celku Vernár štátne lesy na LHC Hranovnica v národnej prírodnej rezervácii Vernárska tiesňava, ktoré sa nachádzajú na lesných pozemkoch parc. KN-C č. 820/1 a 650/1 v k.ú. H. a v JPRL č. 140 v lesnom celku Hrabušice štátne lesy na LHC Hranovnica v národnej prírodnej rezervácii Tri kopce (mimo 60 m ochranného pásu bezprostredne pri štátnej ceste), ktorý sa nachádza na časti lesného pozemku parc. KN-C č. 650/20 v k.ú. H. a v časti výroku B. povolil výnimku zo zákazov ustanovenia § 16 ods. 1 písmeno b/ a f/ zákona č. 543/2002 Z. z. v JPRL č. 140 v lesnom celku Hrabušice štátne lesy na LHC Hranovnica v národnej prírodnej rezervácii Tri kopce (do 60 m ochranného pásu bezprostredne pri štátnej ceste) a v JPRL č. 91 v lesnom celku Vernár štátne lesy na LHC Hranovnica v národnej prírodnej rezervácii Vernárska tiesňava za určených podmienok. Povolené výnimky zo zákazov platili do 31.12.2012. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (žalovaný) rozhodujúc ako odvolací orgán o odvolaní Lesoochranárskeho zoskupenia VLK (žalobca) zastúpeného aj v priebehu správneho konania advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou zamietol podané odvolanie a podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) rozhodnutie Krajského úradu životného v Prešove č. 1/2011/01104-015/KM-R zo dňa 29.09.2011 potvrdil rozhodnutím č. 2956/2012-2.2 zo dňa 08.02.2012, ktoré je predmetom daného súdneho preskúmvacieho konania.

Ochranou prírody a krajiny sa podľa zákona č. 543/2002 Z. z. rozumie starostlivosť štátu, právnických osôb a fyzických osôb o voľne rastúce rastliny, voľne žijúce živočíchy a ich spoločenstvá, prírodné biotopy, ekosystémy, nerasty, skameneliny, geologické a geomorfologické útvary, ako aj starostlivosť o vzhľad a využívanie krajiny. Ochrana prírody a krajiny sa realizuje najmä obmedzovaním a usmerňovaním zásahov do prírody a krajiny, podporou a spoluprácou s vlastníkmi a užívateľmi pozemkov, ako aj spoluprácou s orgánmi verejnej správy (§ 2 ods. 1).

Ak orgán ochrany prírody a krajiny vo vyjadrení podľa § 9 ods. 1 upozorní, že činnosťou, ku ktorej sa dáva vyjadrenie, môže dôjsť k poškodeniu alebo zničeniu biotopu európskeho významu alebo biotopu národného významu, je na uskutočnenie tejto činnosti potrebný súhlas orgánu ochrany prírody. Súhlas obsahuje aj

- a) identifikáciu biotopu európskeho významu a biotopu národného významu,
- b) popis jeho stavu,
- c) mapové vymedzenie hranice biotopu,
- d) vymedzenie pozemkov, ak svojím umiestnením a využitím súvisia s realizáciou súboru opatrení potrebných na zachovanie alebo obnovu priaznivého stavu biotopu,
- e) určenie relatívnej plochy biotopu európskeho významu k výmere toho istého biotopu v rámci príslušného biogeografického regiónu na území Slovenskej republiky (§ 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z.).

Na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na výstavbu lesných ciest a zväžnic (§ 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z.).

Na území, na ktorom platí tretí stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na vykonávanie činností uvedených v § 13 ods. 2 písm. a/ až e/, i/, j/, l/ a m/ a o/ (§ 14 ods. 2 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z.).

Chránenú rastlinu je zakázané úmyselne trhať, zbierať, rezať, vykopávať alebo ničiť v jej prirodzenom areáli vo voľnej prírode (§ 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z.).

Chráneného živočícha je zakázané úmyselne rušiť, najmä v období rozmnožovania, výchovy mláďat,

zimného spánku alebo sťahovania a poškodzovať alebo ničiť miesta jeho rozmnožovania alebo odpočinku (§ 35 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 543/2002 Z. z.).

Združenie podľa odseku 3 môže písomne požiadať orgán ochrany prírody, aby ho písomne upovedomil o začatých správnych konaniach, v ktorých môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny chránené týmto zákonom. Žiadosť musí obsahovať najmä názov združenia, jeho sídlo, identifikačné číslo, meno a priezvisko osoby oprávnenej konať v mene združenia a určenie konania, o ktorého začatí chce byť združenie upovedomené; prílohou k žiadosti musia byť stanovy preukazujúce predmet činnosti podľa odseku 3 (§ 82 ods. 6 zákona č. 543/2002 Z. z. v znení účinnom v čase podania žiadosti žiadateľa).

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 5 správneho poriadku).

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 2 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie (§ 33 ods. 2 správneho poriadku).

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku).

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 správneho poriadku).

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) .

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové administratívne rozhodnutie o povolení výnimky podľa § 16 ods. 1 písm. b/ a písm. f/ zákona č. 543/2002 Z. z.

Žalobca v podanom odvolaní namieta nedostatočné odôvodnenie administratívnych rozhodnutí, vydaných v predmetnom správnom konaní. Senát odvolacieho súdu uvádza, že tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach uviedli, z akých podkladov pri rozhodovaní vychádzali, ktorými boli žiadosť žiadateľa zo dňa 14.07.2011, odôvodnená tým, že v žiadosti bližšie označené časti dielcov sú postihnuté sústredenou veternou kalamitou a následne hrozí premnoženie a šírenie podkôrneho hmyzu v dotknutých dielcoch ale aj do okolitých porastov. Podkôrníky sú prirodzenou súčasťou lesných spoločenstiev a v rámci fungujúcich autoregulačných procesov tieto spoločenstvá sa dokážu s jeho výskytom vyrovnáť, ale za podmienky, že stav podkôrníkov je v prirodzenej populačnej dynamike a podmienky pre jeho šírenie sa výrazne nemenia. Práve výskyt veterných kalamít v minulosti a ich nespracovanie spôsobili prudký nárast populácie podkôrneho hmyzu v dotknutých lokalitách a následne aj do širšieho okolia a spôsobili obrovské škody na okolitých lesných porastoch. V piatom vegetačnom lesnom stupni sú dreviny smrek a borovica typickými drevinami

týchto biotopov a teda mali by byť aj predmetom ochrany na dotknutých plochách. Tým, že môže dôjsť k premnoženiu podkôrníkov, sú ohrozené jednotlivé jedince smreka a borovice kde môže dôjsť k stavu ich úplného vypadnutia z drevinového zloženia, čo nie je v súlade s priaznivým stavom dotknutých biotopov. Okrem uvedenej žiadosti si správny orgán ako podklad pre rozhodnutie zabezpečil odborné stanovisko od Správy Národného parku Slovenský raj č. NP SR/689/2011-les.2 z 28.07.2011, v ktorom bol podrobne analyzovaný stav dotknutého územia NPR Vernárska tiesňava v rámci jednotlivých lesných dielcov, ktoré hodnotenie zahrnul správny orgán do odôvodnenia rozhodnutia.

Jedným zo základných atribútov zákonnosti rozhodnutia je jeho preskúmateľnosť, pretože len ak je rozhodnutie náležité a v súlade s procesnými normami odôvodnené, možno preskúmať a posúdiť, či bolo vydané v súlade so zákonom. Aj v konaní podľa zákona č. 543/2002 Z. z. bolo povinnosťou správnych orgánov dôsledne postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 47 ods. 1 až 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Účelom odôvodnenia je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre výrok rozhodnutia. Preto správny orgán v odôvodnení rozhodnutia musí uviesť nielen hodnotenie dôkazov ktoré vykonal, ale reagovať aj na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, i keď ich pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy, lebo odôvodnenie má poskytnúť skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia. V odôvodnení je nevyhnutné opísať podstatu veci, realizovať rozbor dôkazov a ostatných podkladov pre rozhodnutie, správny orgán musí reagovať na pripomienky a návrhy účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a musí sa vysporiadať aj s prípadnými rozpormi jednotlivých dôkazov. Následne sa musia uviesť závery o tom, ktoré skutočnosti sa považujú za nepochybne zistené, musí sa posúdiť ich právny význam a vysloviť úsudok o predmete konania a zdôvodniť použitie právnej normy a konkrétneho ustanovenia súvisiaceho s predmetom konania. Žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali v zmysle uvedených zásad. Z obsahu prvostupňového rozhodnutia je zrejmý skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov na základe ktorých rozhodoval a ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom rozklade.

Žalobca v podanom odvolaní namietal, že nemal možnosť oboznámiť sa s vyjadrením ŠOP SR zo dňa 03.05.2013, doručeným Ministerstvu životného prostredia SR dňa 16.05.2013. Senát odvolacieho súdu uvádza, že predmetné vyjadrenie obsahuje len zhrnutie predchádzajúcich stanovísk a bolo podané v súvislosti s rozkladom žalobcu. Žalovaný správny orgán tak postupoval v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keď predmetné stanovisko ŠOP SR zo dňa 03.05.2013 žalobcovi nezaslal. Takéto stanovisko by bol žalovaný povinný zaslať aj ostatným účastníkom konania, ak by podstatným spôsobom menilo skutkový stav veci a obsahovalo nové skutočnosti, ktoré doposiaľ neboli v správnom konaní uvedené. Inak, takéto konanie žalovaného správneho orgánu samo osebe nespôsobuje nezákonnosť napadnutého administratívneho rozhodnutia.

Z administratívnych rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov vyplýva, že v konaní o povolení výnimky boli zhodnotené všetky relevantné skutočnosti, podané vyjadrenia a stanoviská ako aj konkrétne špecifiká daného územia; boli zachované všetky práva účastníkov konania.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem

obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S rozsudkom krajského súdu sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.